

Sygn. akt I C 255/15

0.1.WYROK

0.2.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Tworek

0.2.0.0.2.po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **A. O.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w S.**

o zapłatę zadośćuczynienia

1.zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda A. O. kwotę 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 19.02.2013 r. do dnia 31.12.2015r., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty :

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3.odstępuje od obciążania powoda A. O. kosztami postępowania;

4. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 255/15

UZASADNIENIE

A. O. wystąpił przeciwko (...) S.A. w S. o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 33.500 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19.02.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Powód wskazywał, że w dniu 24.05.2012 r. w K. jadąc rowerem wjechał w wyrwę w jezdni, w wyniku czego upadł i doznał złamania wyrostka rylcowatego kości promieniowej lewej, złamania przedramienia oraz nasady bliższej kości promieniowej. W związku z odniesionymi obrażeniami, podjął leczenie w Szpitalu w K.. Za stan drogi w miejscu, w którym doszło do wypadku, odpowiada (...)w K., który jest ubezpieczony od działalności cywilnej w (...) S.A. w S.. W ocenie powoda zły stan jezdni był wynikiem zaniedbania ze strony zarządcy w zakresie utrzymania drogi w stanie wykluczającym narażenie użytkowników na szkodę, nadto wyrwa w jezdni nie była w żaden sposób zabezpieczona, ani oznakowana. Pozwany, wezwany do likwidacji szkody, uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, jednak wypłacone i uznane zadośćuczynienie wyniosło jedynie kwotę 1500 zł. Niniejszym pozwem, ww. dochodzi zatem różnicy pomiędzy rzeczywiście należnym mu zadośćuczynieniem za doznaną krzywdę w kwocie 35.000 zł, a zadośćuczynieniem wypłaconym przez pozwanego. Powód domaga się nadto odsetek za opóźnienie od żądanej kwoty licząc od 30-go dnia od zawiadomienia pozwanego o szkodzie.

W odpowiedzi na pozew, (...) S.A. w S. wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego, strona pozwana za bezsporne uznała okoliczności zaistnienia zdarzenia drogowego z dnia 24.05.2012 r. oraz posiadania przez (...)w K. ubezpieczenia w (...) S.A. w S.. Strona pozwana podniosła, iż przeprowadziła postępowanie likwidacji szkody, którego celem było ustalenie okoliczności zdarzenia, rozmiarów szkody i krzywdy powoda oraz zakresu odpowiedzialności pozwanej, wynikiem, którego było przyznanie na rzecz ww. kwoty 1.500 zł tytułem zadośćuczynienia. W ocenie ubezpieczyciela, przyznana kwota zadośćuczynienia rekompensuje w pełnej wysokości doznaną przez powoda krzywdę, zaś dochodzona przez powoda kwota zadośćuczynienia jest, w świetle okoliczności sprawy, rażąco wygórowana. Pozwany zarzucił, iż powód w żaden sposób nie wykazał, by rozmiar doznanej przez niego krzywdy uzasadniał tak wysokie roszczenia ani nawet, by przekraczał wypłaconą na rzecz powoda kwotę zadośćuczynienia. W toku postępowania likwidacji szkody lekarz orzecznik specjalista chirurgii ogólnej i ortopedii wydał opinię w której stwierdził, że na skutek wypadku powód doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości zaledwie 1 %. Ponadto lekarz orzecznik stwierdził, że zniekształcenia nadgarstka są niewielkie, a następstwa w postaci dolegliwości bólowych głównie subiektywne. Nadto, zgodnie z zaświadczeniem lekarskim z dnia 10 lipca 2012 r. powód jest zdolny do wykonywania pracy na stanowisku magazynier - sprzedawca. Kończąc, ubezpieczyciel podniósł, iż ustalenia wysokości przysługujących powodowi świadczeń również z tytułu odszkodowania, sąd dokona dopiero w momencie wyrokowania, stąd zasądzenie ewentualnych odsetek może nastąpić dopiero od daty wyroku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24.05.2012 r. w K. na ul. (...), powód, jadąc rowerem podczas wykonywania manewru wyminięcia samochodu zaparkowanego na pasie jezdni, wjechał w wyrwę w jezdni w wyniku czego upadł i doznał złamania wyrostka rylcowatego kości promieniowej lewej, złamania przedramienia oraz nasady bliższej kości promieniowej.

Powód samodzielnie wstał z jezdni, dźwigając rower prawą ręką. Świadkiem zdarzenia był kierowca samochodu poruszającego się za powodem - M. F.. Na prośbę A. O., w związku z opuchnięciem i narastającą bolesnością lewego nadgarstka, w.w. zawiózł go do Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Z.. Z przychodni powód został skierowany do szpitala, celem wykonania badania RTG. Poszkodowany został zaopatrzony w (...) Sp. z o.o. w K., gdzie unieruchomiono urażoną kończynę opatrunkiem gipsowym sięgającym od połowy dłoni do połowy przedramienia. W związku z podejrzeniem wystąpienia u powoda zakrzepicy kończyny górnej, ww. zalecono leczenie przeciwzatorowe w formie iniekcji. Powód pozostawał pod stałą opieką chirurga ogólnego w Przychodni w K.. Przez okres miesiąca po wypadku u A. O. utrzymywał się obrzęk i bolesność nadgarstka oraz niewielkie ograniczenie ruchomości w stawie. W tym czasie powód stosował leczenie doraźne – przeciwbólowe. Dnia 20.06.2012 r. usunięto unieruchomienie nadgarstka i zalecono powodowi ćwiczenia usprawniające we własnym zakresie oraz noszenie ortezy. Dnia 29.06.2012 r. zakończono leczenie.

(dowody:

wynika badania krwi – k9, 11,

karta informacyjna Izby Przyjęć – k12, 48-49, 58-59,

historia choroby – k13-14, 60-61,

przesłuchanie powoda – k40-41,

porada nr (...) – k50,

szczegółowa karta informacyjna – k53)

Za stan nawierzchni ul. (...) w K. odpowiada (...) w K., posiadający ubezpieczenie w (...) S.A. w S. na podstawie polisy o nr (...).

fakty bezsporne

W okresie, kiedy doszło do wypadku, powód pracował na podstawie umowy o pracę w charakterze magazyniera – sprzedawcy w branży budowlanej. Stan zdrowia powoda w okresie następującym bezpośrednio po wypadku był podstawą stwierdzenia u ww. przeciwwskazania do wykonywania pracy wymagającej dźwigania ciężarów o masie całkowitej powyżej 10 kg, przez okres 3 miesięcy. Powód po zdarzeniu przebywał na zwolnieniu lekarskim przez okres ok. 2 miesięcy. Po powrocie do pracy, powód otrzymał wypowiedzenie umowy o pracę. W dalszej kolejności A. O. podjął pracę na stanowisku magazyniera elektroniki. Praca ta nie wymagała dźwigania. Powód otrzymał wypowiedzenie umowy o pracę w magazynie elektroniki. A. O. oczekuje na zatrudnienie w produkcji, przy obsłudze maszyny papierniczej.

(dowody:

zaświadczenie lekarskie – k10,

przesłuchanie powoda – k40-41)

W związku ze zgłoszoną stronie pozwanej szkodą, (...) S.A. w S. przyznało powodowi zadośćuczynienie w wysokości 1.500 zł. W piśmie z dnia 4.04.2014r. (...) S.A. w S. negatywnie rozpatrzyło odwołanie powoda od decyzji ubezpieczyciela o wysokości przyznanego zadośćuczynienia.

(dowody:

pismo strony pozwanej z dnia 4.04.2014r. – k 7-8,

pismo strony pozwanej z dnia 01.03.2013r. – k 33,

zaoczna opinia lekarska – k 34-35)

W chwili obecnej powód nadal odczuwa bolesność lewego nadgarstka przy dźwiganiu ciężkich przedmiotów oraz przy zmianie pogody. U powoda nie występuje żadna dysfunkcja w zakresie nadgarstków i rąk. Brak zaburzeń troficznych skóry i mięśni krótkich obu rąk. Zakres ruchomości stawów jest prawidłowy.

(dowody:

przesłuchanie powoda – k40-41,

opinia z dnia 12.09.2105r. – k69-71)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w części tj. w zakresie kwoty 1.500 zł.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga okoliczność, iż poza sporem leży fakt zaistnienia zdarzenia drogowego z dnia 24.05.2012 r., jak również będące jego konsekwencją postępowanie likwidacyjne przeprowadzone przez ubezpieczyciela sprawcy szkody - (...) S.A. w S., częściowo zaspokajające roszczenie powoda tj. w zakresie kwoty 1.500 zł.

Istota niniejszej sprawy sprowadza się do rozstrzygnięcia zaistniałego pomiędzy stronami sporu, co do stanowiska ubezpieczyciela w materii należnego A. O. zadośćuczynienia, w kontekście domagania się przez powoda rekompensaty

pieniężnej w wysokości 33.500 zł (ponad przyznaną przez ubezpieczyciela kwotę 1.500 zł) tytułem cierpień natury psychicznej i fizycznej (zadośćuczynienia).

Roszczenie powoda swoją podstawę znajduje w treści art. 445 §1 k.p.c. w zw. z art. 444 §1 k.p.c.

Istota zadośćuczynienia uregulowana jest w art. 445 § 1 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowanemu należy się odpowiednia suma pieniężna tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Celem zadośćuczynienia jest więc wynagrodzenie doznanych cierpień fizycznych i psychicznych związanych z odniesionymi obrażeniami. Ponadto stanowi ono często swoistą rekompensatę za utratę radości z życia.

W przedmiotowej sprawie niepodważalnym jest, iż w wyniku zdarzenia z dnia 24.05.2012 r. powód A. O. odniósł obrażenia takie, jak złamanie wyrostka rylcowatego kości promieniowej lewej, złamanie przedramienia oraz nasady bliższej kości promieniowej. W wyniku powyższego ww. został zaopatrzony w (...) Sp. z o.o. w K., gdzie unieruchomiono urażoną kończynę opatrunkiem gipsowym sięgającym od połowy dłoni do połowy przedramienia. Odniesione urazy wywołały u powoda dolegliwości bólowe lewego nadgarstka, co skutkowało koniecznością zastosowania leczenia zachowawczego – przeciwbólowego, nadto leczenia przeciwzakrzepowego w postaci iniekcji. Sąd nie ma wątpliwości, iż powyższe spowodowało u powoda cierpienia fizyczne oraz dyskomfort natury psychicznej spowodowany koniecznością pobytu w szpitalu, celem uzyskania pierwszej pomocy, odbywania regularnych wizyt u specjalisty-chirurga ogólnego oraz wykonywania ćwiczeń usprawniających urażoną kończynę.

Sprzeciwiając się roszczeniu powoda, strona pozwana konsekwentnie stała na stanowisku, iż wypłacona na rzecz ww. kwota zadośćuczynienia w wysokości 1.500 zł w pełni rekompensuje poniesioną przez A. O. szkodę niemajątkową (krzywdę). Jednocześnie ubezpieczyciel starał się dowieść, iż powód nie dowiódł zasadności swojego roszczenia, co do zasady, albowiem wynikiem wypadku nie doznał tak trwałego, jak i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z treścią art. 361 § 1 kc. sprawca ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną wskutek zdarzenia (działania bądź zaniechania), przy czym dla przyjęcia jego odpowiedzialności musi zaistnieć adekwatny tj. normalny związek przyczynowy pomiędzy bezprawnością czynu a spowodowaną przezeń szkodą

Celem ustalenia konsekwencji wypadku z dnia 24.05.2012 r. na stan zdrowia A. O., na wniosek powoda, sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ortopedycznej i traumatologii M. W.. Biegły opierając się na bezpośrednim badaniu powoda, wywiadzie lekarskim oraz dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach, w treści opinii z dnia 12.09.2015r. wskazał, że u powoda nie stwierdza się żadnych zaburzeń troficznych skóry i mięśni krótkich obu rąk. Ponieważ, w ocenie biegłego, zakresy ruchomości są prawidłowe, podawane przez powoda uczucie osłabienia siły w zakresie ręki lewej nie znajduje pokrycia w wynikach badania specjalistycznego-ortopedycznego. Wedle treści opinii, brak jest podstawy do uznania uszczerbku na zdrowiu w związku z przebyłym zdarzeniem.

Do wskazanej opinii zastrzeżenia złożył powód, domagając się uzasadnienia przez biegłego twierdzenia o braku wystąpienia u w.w. uszczerbku na zdrowiu w świetle regulacji wynikających z Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2013r., Nr 954 ze zm.).

W ślad za powyższym, sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego M. W.. W treści opinii uzupełniającej z dnia 13.11.2015 r. biegły wskazał, iż opinia opracowana w dniu 12.09.2015 r. przedstawia rzeczywisty stan funkcjonalny powoda po przebyłym zdarzeniu z dnia 24.05.2012 r. Jak wskazał biegły sam fakt przebycia złamania nie powoduje automatycznie powstania uszczerbku na zdrowiu. Przebycie złamania po zakończeniu zasadniczego leczenia musi powodować zaburzenia funkcjonalne danego narządu ruchu tak, jak to wynika z Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 2002 r. Wówczas gdy w wyniku przemieszczenia mniejszego lub większego wyrostka rylcowatego kości promieniowej dochodzi do zaburzenia osi lub skróceniem kości i zaburzeniem ruchu co jest w tych przypadkach często obserwowane i istotne dla normalnego funkcjonowania, fakt ten jest podstawą do uznania uszczerbku na zdrowiu, jednakże samo złamanie, bez przemieszczenia i bez jakichkolwiek zaburzeń funkcji

ręki, takich podstaw nie daje. Opinia uzupełniająca nie została zakwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Sąd również nie powziął żadnych wątpliwości co do tych opinii pod względem dokonania rzetelnej oceny stanu zdrowia powoda, przy wykorzystaniu i analizie dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonych badań lekarskich.

Ponieważ przepisy kodeksu cywilnego nie definiują ani nie precyzują wprost jednolitej metody ustalania wartości zadośćuczynienia za ból i cierpienia, przy ustalaniu przez sąd brane są pod uwagę następujące czynniki wynikające z linii orzecznictwa mające wpływ na wysokość świadczenia tj. nasilenie i długość cierpień, trwałość następstw zdarzenia, długotrwałość choroby oraz czas leczenia i liczba przebytych operacji, rozmiar oraz uciążliwość kalectwa, konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu prywatnym i zawodowym, doznane cierpienia fizyczne oraz psychiczne, utrata możliwości wykonywania pracy zawodowej, korzystania z rozrywek, sytuacja życiowa ofiary wypadku przed jego zaistnieniem oraz po jego zaistnieniu, wiek poszkodowanego, wyłączenie poszkodowanego z normalnego życia (np. trudności w samodzielnym poruszaniu się lub opuszczaniu mieszkania).

Rozpatrując realia przedmiotowej sprawy, zważyć należy, iż w chwili wypadku powód miał 33 lata. Powód nie leczył się z powodu dolegliwości o podłożu ortopedycznym. Na podstawie całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sąd nie ma wątpliwości, iż po stronie ww. wystąpiła szkoda niemajątkowa w czasie bezpośrednio następującym po wypadku, ale i w okresie dalszym, z uwagi na incydentalnie pojawiające się, przy zmianie aury pogodowej oraz podczas dźwigania cięższych przedmiotów, dolegliwości bólowe będące pochodną odniesionych obrażeń powypadkowych. Co istotne, po wypadku powód był niezdolny do pracy przez okres ok. 2 miesiące, zaś przez okres 3 miesięcy nie mógł wykonywać prac związanych z dźwiganiem przedmiotów, których ciężar całkowity przekracza 10 kg. Z drugiej jednak strony nie może ująć uwadze, iż wypadek z dnia 24.05.2012 r. nie spowodował u A. O. powikłań zdrowotnych, czy trwałych następstw dla zdrowia, zaś całkowite leczenie powoda zakończyło się po upływie 5 tygodni od zdarzenia.

Po rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy, na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów z przesłuchania powoda, dokumentacji medycznej i opinii sądowych (zasadniczej i uzupełniającej) biegłego z zakresu chirurgii ortopedycznej i traumatologii (te ostatnie – jako kluczowe środki dowodowe w sprawie), sąd uznał, iż adekwatną i odpowiadającą stosunkom majątkowym w społeczeństwie, rekompensatą pieniężną dla A. O., tytułem doznanej krzywdy, ponad już wypłaconą przez ubezpieczyciela bezsporną kwotę zadośćuczynienia (tj. 1.500zł), będzie kwota 1.500 zł (pkt 1 wyroku).

W ocenie sądu, powód nie wykazał zasadności wysokości swojego żądania w dochodzonej pozwem wysokości, co skutkowało koniecznością oddalenia powództwa w pozostałym zakresie (pkt 2 wyroku).

Wraz z kwotą główną, sąd na podstawie art. 481 §1 i §2, k.c. w zw. z art. 817 k.c. i art. 14 § 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003r., Nr 124, poz. 1152), przyznał w.w. ustawowe odsetki za opóźnienie, od dnia 19.02.2013r. tj. dnia następującego po dniu upływie 30-dniowego terminu do wypłaty na rzecz ww. należnego zadośćuczynienia.

Powód wnosił o zasądzenie na jego rzecz kwoty 33.500,00 zł, Sąd uwzględnił jego żądanie w niewielkim zakresie, zatem powód przegrał niniejszy proces. Jednakże z uwagi na charakter dochodzonego roszczenia (zadośćuczynienie), którego zasadność co do wysokości jest uzależniona min. od opinii biegłego sądowego oraz fakt, że powód był w całości zwolniony od kosztów niniejszego postępowania Sąd na podstawie przepisu art. 102 kpc odstąpił od obciążania go kosztami (pkt 3 wyroku). Zgodnie z art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Zdaniem Sądu powód znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, co potwierdza jego oświadczenie o stanie rodzinnym i majątkowym złożone do sprawy sygn. akt I Co 665/14 .

Kosztami postępowania niepokrytymi przez strony (koszt opinii biegłego) Sąd na podstawie art. 113 ust 4 uksc obciążył Skarb Państwa.